

Előfizetési díj.

Helyben:

Egy évre . . . 4 frt — kr.
Fél évre . . . 2 „ — „
Negyedévre . . . 1 „ — „
Egyes szám ára . . . 10 „

Előfizetési díj.

Videken:

Egy évre . . . 4 frt — kr.
Félévre . . . 2 „ — „
Negyedévre . . . 1 „ — „
Egyes szám . . . 10 „

VÁCZ.

HELYI ÉS VIDÉKI ÉRDEKŰ HETIKÖZLÖNY.

Hirdetmények díj 3 hasásbó petit sorot 5 kr. — Többszöri vagy terjedelmesebb hirdetéseknél árlengedés adatik. || Nyílt térben való közlemények után három hasásbó sorot 15 krajczér számítatik.

Az előfizetési pénzek és a lap szellemi részét illető közlemények „Vác” szerkesztőségéhez 16 ut 84. szám alá Vácra küldendők. Előfizetheti helyben Spitzer Miksa könyvkereskedésében is.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Iparostársaimhoz!

Rövid idő előtt e lapokban egy czikk jelent meg, mely az iparosoztály feladatát fejtegette, a czéhek helyébe létesítendő ipar-egyletek alakításánál. A czikk írója kívánja: egyetüljenek a helybeli iparosok egy nagy társulat alakítására, melynek szakosztályait az eddigi czéhek képeznék.

Ez eszme helybeli iparos köreinkben visszhangra akadt bár: de a sikerre, nyílt csikkal, e némes életre való indítványért eddigelé senki sem lépett.

Sajnos, tétlenül hagytuk az időt lefolyni, csak a szép szó mellett maradtunk.

De ha éppen Váczon nem akadtak emberek, kik felkarolták volna ez ügyet; mindazonáltal lehes pártolókra talált: — Gyöngyösön, hol az osztálynak egy kiváló tagja Streitmann, kimondhatlan buzgalommal fáradozik egy ily nagy ipar-egylet leterítésén; — Debreczenben, hol Bakay áll az élén, — söt Pesten is. Mindentűl mozognak, dolgoznak, gyűlésznek, csak itten semmit sem tesznek, tepszedünk, mindent a bekövetkezhetségtől várunk.

Pályatársak! Az ily ipartörvény által az ipar többé nincs születéshez, vagy komaságához lenyűgözve; szabaddá lán, mindenki sorsának ura. Üdvös hatásait elmondanom, annyivalna, mint vizet a Dunába hordani.

De a függetlenség nagy áldását csak akkor élvezhetjük teljesen ha azon zászló alá seregülünk, melyre az egyesülés írva van.

Igen, barátim! Egy ember semmit sem vihet véghez; a mi egynek nem sikerül, az kimondhatatlanul könnyű soknak, töbnek.

Ha akarjuk, mikép az ország hatalmas és befolyásos osztályát képezük, ha kívánjuk, hogy saját jólétünk célre az ország virágzásá előmozdítsuk; ha polgári és emberi kötelességeinknek megfelelni akarunk! ekkor egyesüljünk egy nagy ipar-egylet létesítésére, melyben a művelődési

és jótékony célókat gyorsan elérhetjük; — az ipar szakosztályok által — az ipartérteni haladásunk biztosítva lehet.

Reményem, hogy e pár ószinte szó iparostársainknál nem fog a pusztába hangzani; hanem megmondolják, megfontolják és felkarolják e szép eszmet.

Erlösy Resz.

Nyílt levelek

Török Kálmán urhoz.

III.

Hogy e téren nyilvánított eszmém viszhang nélkül nem maradnak, arra előre is el valék készülve, de a critica elvénél fogva reméltem, hogy mielőtt befejezném levelcyclusomat, s midőn annak czéjja és szelleme a zársorokban nem tűnik ki, időelőtti replicával senki sem fogja megzavarni a hatást, mit a közügy érdekében előidézni ohajtottam.

Czélom volt: a közlegő városi tisztujtással szemben tisztázni a zavaros fogalmakat.

Imrodorom, Horatiussal tartva: „ridendo dicere verum.”

Mert vannak ám oly megcsontoltság rögöszmek, melyeken a logica legerősebb érve, s a dialectica leghatalmasabb éle is eltomput, s melyeket csak a — satyra csalánja képes meglyágitani.

„Disce enim citius, meminitque libentius illud, Quod quis deridet . . .”

Alakra nézve a levél formát választottam hogy egy komoly czikk szoros korlátán kívül, a tréfa enyvelgésével csaponghassak végig a városi rendezés ügy egész himispheráján. Mert Wielanddal mondvá:

„Ein Scherz, ein Lachen ist Wort entscheidend oft Die grossen Sachen treifender und besser, Als Ernst und Schärfe . . .”

Ön azonban, be nem várva levelczesem corollariumát, mindjárt az első levél után kész az — ítélettel, s olymposzi magaslatabá hűződva, csodálkozni látszik azon, hogy becses

személyét is bevontam a szellemi harczba.

Ki az irdalom terén nyílt csikkal és támadólag lép fel, annak el kell tudni tűrni a védő — csapásait is.

S elvégre: mi körül forog a kérdés?

Ön a városi tanácsot a város rendezés ügyében hanyagsággal vádolta a közönség előtt.

En tréfásan illusztráltam, hogy Ön „tévéd . . .”

Más az „Ellenör”-ben keresett és talált volna e tévedésre illő phrasist.

Ön a görög mythológiából vont reminiscentiával a városházat — Augustus istállóhoz hasonlította. (Ez perse! saloni kifejezés!) En szinte azon mythológiából vont képletet Ön, mint Hercules ist üdvözöltem, ölévén az, kinek 12 óriás munkája egyike Augias istállójának kisipröse képezte.

Ennyi az egész!

Ön élceskedett: én humorral feleltem.

En Önt reformátornak soha sem tekintettem, s biztosíthatom, de Ön magis is meggyőződhetik, ha leveleimet figyelmen átolvassa, hogy Önnek személyisége távol, nagyon távol esik azon hivatalvadásoktól, kiknek aspiratioit a satyra fegyverével támadtam meg.

Ez oldalról tehát a reclam nagyon elhibázott.

A mi az Ön általl közzé tett eszméket illeti, azok, melyek nyilvánosságra jutottak, k ö z v a g y o n n á v á l t a k, melyhez mindenkinek jogában áll hozzá szólni.

Es valamint én nem vonhatom kétségbe Önnek azon jogát, hogy a városi ügy rendezéséhez hozzá szólhasson; ugy Ön sem tagadhatja meg tőlem a jogot, hogy Önnek nézeteihez hozzá ne szólhassak.

„Hanc veniam damus, petimusque vicissim.”

Maradjunk tehát a tárgy mellett. Azzal végeztem előbbi leveletem,

hogy az Ón reformeszméi ellenében is lesz — bizonyos tekintetben — pár szavam.

On azt írta, hogy egy városi tisztviselőben nem tekintí qualificatiónak azt, ha öreg, vagy jó, vagy pedig sok ember ismer a városban.

Hogy az Ón által jelzett tulajdonok nem képeznek tökéletes qualificatiót, azt is beismerem, de hogy azok a valódi qualificatióknak lényeges kiegészítő részét képezik, bebizonyítom Önnek, ha a kérdést ellenkező oldalról tüntetem fel.

A rómaiak azt tartották: „in senibus ratio et consilium.“ A magyar közmondás pedig azt tartja; „jó az öreg ember a háznál . . .“ Az öregség csak akkor számít meg a qualificatióhoz képest lenni, ha azzal physical és szellemi rokonságot van összekötve. Már hogy a városbírázásban vannak-e ily invalidusok? azt nem tudom; de hogy a városdász tisztelt ö regce tapasztalás és szakképzettség tekintetében sokig nélkülözhetlen lesz a városi senatusban, azt bátran merem állítani. . .

A rómaiaknál 40 éves kor előtt consul senki sem lehetett.

Igen! de mi nem vagyunk rómaiak! — kiáltják fel a fiatal t. óriások! — Heinevel:

„Wir sind keine Römer! wir rauenen Babak. Ein jedes Volk hat seine — Grösse . . .“

— Patvarból! ugyan kinek volna kedve 40 éves koráig várni arra, hogy polgármester lehessen!

Hiszen:
„Parva sapientia regitur mundus.“
Ugyan képezzék magának a város jövőndi képviselői tanácsát, mely felelően virilis jogánál fogva az értelmséget és vagyont, más felelően pedig — mint remélem, — a tapasztalást, komoly higgadságot és szakképzettséget fogja képviselni; és képzélen e tisztelőre méltó tustület élen egy a modern civilizáció „enfant terrible“-jét ülti! . . .

On pálcázt tör a felett, ha a tisztviselő — jó.

Igaz, hogy a szív és kedélynek nemesebb lágyaságát s az emberi érzelmek részvevő nyilvánulását nem mindenki érdemi meg, de hát hány szegény és ügyefogyott, elhagyott és elnyomorodott, beteg és árva fordul évenként a tisztviselőhez segélyért, utbaigazításért, védelemért és igazságsért? Tehát az anyaföldnek e mostoha árvái iránt nem volna qualificatio e — jószág? . . .

Hisz, az égér! a városi tisztviselő nem lehet török vagy épen — tatár! . . .

On azt a tulajdon sem méltatja, ha valaki sok embert ismer.

Bonfiniusus azt írja Mátvás királyról, hogy feketé serégenk minden katonáját, a világtörténet pedig azt állítja Julius Caesarról, hogy világhódító légionaink minden egyes harcosát nemcsak arccal, hanem névről is ismerék, s e tulajdon a fejedelmi qualificatio egyik legfényesebb része gyandant magasztallják és dícsöitöik.

Ugyan képzélen magának rendörséget, — pedig a városi hatóság szervezésénél a főszély erre van fektetve! — mely a lehető legkevesebbet ismer ember a városban. Hány gyilkos, tolvaj, verekedő és rakoncátlan-kodó kerülök ki Themisz pallosát!

Hisz a rendörközögenk épen abban áll legnagyobb qualificatioja, hogy minden embert ismerjen.

De hát elvégre! kit választunk városi tisztviselőnek és képviselőnek?

On e kérdést így fejt meg:

„Mi qualificatiót kívánunk; — hogy pedig a közszégy képviselőknél legalább műveltség, a tisztikar képviselőinél pedig szakismereti és szervező képességet.“
Ez előttem kevés.

Degré Alajos ur pedig a városi tisztújításra vonatkozólag e lap 28-ik számában így szól a választókhöz:

„Állítsanak az ügyek

élére oly embereket, kik kezdeményezni mernek, válasszanak oly férfiakat, kiket jóakarats a közügyek iránti melegség áthat, válasszának oly férfiakat, kik még a képzelt lehetetlen séggel is szembe mernek szállani.“

Ezek arany szavak, mert ezek magukban foglalják egy bátor, világot látót, tapasztalt, tanult és magas lelkelűt tisztviselőnek és városi képviselőnek képét! . . .

Ha a választó közönség képes lesz „félre tenni haragot, bosszút, barátságot és rokonságot, s csak az így szentsége, a város érdeke és emelkedése lebeg szeméi előtt.“ — az esetben megatlalja jövőndi tisztviselőit és képviselőit.

Ha pedig az On által jelzett és általam illusztrált téves irány felé hajlanak, akkor —

Gute Nacht Paganini!

Tamás Múrlon.

Levelezés.

Vász, 1872. Aug. 1-én.

(—s) Megvan tehát tűzöltő egy-letünk is — papírosan. Jó ideje, hogy az alapszabályok felsőbb helyről viszárcsárkoltak, s az alakító bizottság az adományokat gyűlt s megkezdte jegyez be. Hála városunk tetsékos lakóinak, már pár ezer frt gyűlt össze, mely azonban tűzöltő célokra annyit, mint egy lánctal égő házfédélre pár itze víz. —

Mert vagy legyen tűzöltőegyletünk jó és alkalmas, veszd idején, — vagy maradjunk a régi: bánom, nem bánom-féle tűzoltásnál.

Ha tehát akarjuk, hogy oly tűzoltóink legyenek, kik ne csak a fényképsz. kirakataban vitézkedjenek, hanem általánosan hasznukat lehessen venni, úgy mindenki előtt következő

TARCSA.

Csalódások.

Elbeszélés.
(Folyt.)
III.

A sötétbe burkolt nő szeméi tüzes sugarakat lövöltek a két ifjú felé, míg végre cseogó hangja szakította meg a csendet. mondván:

— Megálljanak, uraim, önök jögtalán törnek egymás élete ellen . . .

A két ifjú zavartan tekintett egymásra, míg végre egyszerre fölkiáltottak:

— Hogyan! Gizella kisasszony ön it? — robbog Gyula.

— Istenem! ha jól látanék e szemem, ébren vagyok-e vagy álmódom, kiáltá Deszö, — Uraim! legyenek nyugodtak, folytató a nő, ébren vagyok mindnyájan s nem csalódnak, igen, én vagyok Gizella, de engedjék meg, hogy kinyitgazzam azom kalandot, mely beemnek itt összehozott.

— Oh! szöjzen, beszéljen, mi történt, mondá Gyula.

— Igen, igen, beszéljen, rimánkodék Deszö.

— Mint mondtam, szölt a nő, önök nem vishatnák a mi addig történt, az is csak tréfa, mit, úgy hiszem, meg fognak bocsátani.

— Hogyan, tréfa? oh! beszéljen kedves Gizella kisasszony, mert nem tudom mire magyarázandó e különös jelenet.

Tehát hallják, kedö a nő, én M . . . r Gizella vagyok, hisz ön, ha nem csalatkozom, szölt Gyulához, jól ismerhet, ha még becces emléköből ki nem zárt.

— Oh! igen, ismerem, szölt Gyula, Gi zella . . . az én kedves tánczosom.

Deszö zavart meglepetéssel és némán hallgatta a nőt, ki folytatta:

— Ez pedig, szölt, az idegen férfitúra, vagy is Deszö ellenfeleire mutatva, M . . . r Sándor édes bátyám.

— Szent isten! kiáltott Deszö, igaz volna-e ez? Camilla, szöli, kedves Camillám, tehát ártatlan vagy? . . .

Ezzel Deszö a nő felé teljeszöjté karját, hogy átölökje de a nő méltóságtelesen, visszautasítógallón letett, mire Deszö kénytelen volt visszavonulni, hátr érözölök annyira

fél voltak igaztva, hogy alig volt képes önmagát megöztöni, Ötöre hevesen tüketett, fojté szödti, és egész valójában remegett a gyutten kimerülve a fölindulástól, ült le a székre.

— Mit hallok, kiáltá Gyula egyszerre, bolytja, saját bátyja? Tehát mindkötten csalótlának.

— Ugy van, szöll a nő, és így átlátótlak, hatják, hogy nimes többé elég viarokdni, én részömröl azt öhoztom, legynék ez után mindnyájan jó barátok.

E szavakra a két ifjú ödo rohanat nöhez, tiszteletlenül hatják meg magukat előtte, aztán egymástól fogják meg bőféhré piczi kezét és hével esökolik Mig utóbb bátyjával sórtított barátságon kezét, kit öromökben nem is dlelték és csökolak.

Aztán Gyula a nöhez fordítva mondá:

— A vödelön szépségyes jätéka az, mely itt összehozott bennönek, és valóban nagy sajónalom, hogy egynek életével kell megfizetni e találközést, daczra annak, hogy kelves bátyja és Deszö barátom kibökölték egymással.

Hogyan?

ket
kellé
és m
öltöz
maré
szély
járati
dályt
figyel
tréfa
érvék
deszö
mint
paran
hadbi
kedik
önök,
a vás
nek s
nak :
tanulá
hetö,
vourb
addig
nek-ki
megh
ki nem
nép
A
tűzöltő
rétégy
hogy
egyen
lem.
D
log, az
H
összej
elham
ken örs
tanýak
delt tü
Ez
szere.
Cs
szavai.
kerét,
mert én
elősz
tettem
melke.
Ünnek,
ha bevé
kés vagy
—
magában
két ö
hol az ifjú
törölt s
jének :
—
keljen föl
gamat, ha
melem, meg
zást közt
zét, söt
lökzni re

ket kell figyelembe venni, mint fő-
kéllékeket.

Legelső a működő tagok szám
és minősége.

E kettő elválaszthatlan kellék tűz-
oltóegylettinknél. Mert mit ér egy-
maréknyi ügyes, élszánt ifju nagy ve-
szély idején, — vagy a nagyszámú
járatlan gyakorlatlan tagok nem aka-
dályt okoznak-e csupán?

Mert vegyék önök! ifju barátink
figyelembe, hogy e vállalat nem
tréfa és mulatságból, hanem a közjó
érdekében önellenül működendő —
egyesület. — Ha önök, mint működő
tűzoltók jegyeztétek be magukat: annyi
mintha katonákál lettek volna. A fő-
parancsnok a hadvezér, tábornok és
hadbíró együtt, a ki nem engedelmel-
kedik — bűnhődik. Azt sem vélféjk
önök, hogyha be vannak jegyezve, és
a vászonruhát felölték, tűzbe mehet-
nek s nevezhetik magukat tűzoltók-
nak: — mert ez csak husszas torna-
tanulás és testképzés után lesz elér-
hető, s ekkor sepp egy a mint kine-
retszik, vagy, hogy mi egyik kara-
vorból a veszélyes helyeket keresi,
addig más visszavonuljon, hanem ki-
nek-kinek helye napiparancs által
meghatározva. —

Felületlen alvadás szükséges itt, a
ki nem érzi magát erre képesnek —
ne lépjen be.

Azután a vászonruha sem való
tűzoltói munkálathoz, — oda kettős
rétegu asbest-öltözést szükséges, —
hogy pedig valaki magánéletben
egyenruhát viseljen, fölöslegesnek vé-
lem.

De a mi színte nem csekély do-
log, az őrszolgálat.

Hogy veszdly idején a tűzoltók
összejöhessenek, mielőtt az égő ház
elhamvadna, szükséges a főbb helye-
ken őrszemeket kiállítani, akik a színte
tanyákon levő, és szolgálatra beren-
delt tűzoltóknak jelt adhassanak. . .

Ez első feltétellel kapcsolatban

van a második: egy képzett torna és
testgyakorlati tanár szükségessége.

Mert, ha mi előbb nem edzük
testünket, nem leszünk képesek vész
idején a nehezebb munkákat teljesí-
teni.

A ki nem ügyes, nem edzett
testű, az nem is lehet bátor, és viszont,
— tehát ügyekezünk kell az egylet
részére egy jeles mestert szerezní, hogy
minél derekabb tűzoltóink legyenek.

Hosszas gyakorlat és próbák után
lehet majd kitalálni a küzdekre, meg-
védendő polgártársaink vagyonát és
életét.

Harmadik kellék az, melynek az
egész világ hódol, kicsinytől nagyig,
koldustól királyig — a pénz, a mamon.

Önként értetik, hogy tornász-
hoz készülékek, állványok, próbatör-
nyök stb. szükségesek, melyek, tehet
a legheirisebb tornamester sem nélkül
semmi előmenetel.

Márszét a beruházások, őrtanyák
felállításá stb. szinte sok pénz emész-
tenek föl.

De a mi legfőbb — a tűzoltó
eszközök és készülékek beszerzése
igényli a tőkét.

Tudjuk, hogy a városunkban
levő néhány tűzfelkendő épen sem-
mit sem ér, — azt is tudjuk, hogy ezel
tűzoltói műtárlatunknak vége.

Az egyletnek tehát ujan kellend
beszerzeni a czélszerű s használható
szerkezetű fecskendőket, kaucsuk-
csöveket, hengerkocsikat, kapócsákllyák
— létrák, kannák és tömlőket.

Az előfogatóság sem megy in-
gyen. Mert az őrtanyákon a fecskén-
dők mellett mindig kell lovaknak ké-
szten állni, hogy pedig az egylet tulajdon
lovakat tartson, kívánni nem lehet
— bérlovakat kell szerezní. . .

Sok, nagyon sok és nehéz aka-
dály áll az egylet nemes, emberbaráti
czélja elé, melyeket csak isis váltvetve,
együttesen lehet elhárítani.

Fel tehát: ifjubarátink, ne csüg-
gessse el önököt a kétéis jövő homá-

lya, melyben a tűzoltóegylet áll, hi-
szem még felkesen fognak sorakozni an-
nak zászlója alá, — nem leend ki-
mondva haláltétele.

De ha önök hidegséggel fordul-
nának el e czéltől, ugy s Flórián
nem segít a tűzoltóegylet biztos bu-
kásán.

Reméljük! Higgyünk! Bizunk
a jövőben, mutassák meg, hogy ismer-
jük a közt mondását, s válaszszuk azt
jelszónak:

„Merr, a merészség —
A menybe gyémánt fegyverével.
Főnyutat tusakodva tör, nyit.

Egy áldozat. Ez év april havában
egy papnöveldei zsanér meghalt, ki sub
rosa szerelmi viszonyban állt egy sze-
gény leányval. A tisztelendő úr,
bíhetoleg lelki atyaszaga mellett
másképp is érdemet szerzett az „atya“
névre, mert halála és szegény leányt-
eleinte búskomolyság, később örül-
ési állapotba ejté, s szomorú kö-
vetkezményeket okozott.

Csakhamar a temetés után ki-
ment az elhunyt sirjához s elátva
magát 2 csomó gyufával, elhatározot-
tan phosphormérget vett be. Szándéka,
hogy kedvese — a világ előtt testvére
— sirján haljon meg, nem sikerült,
mert három napon kioldása után, az
orvosi segély visszáradt a szerencsét-
len az életnek.

Rövid ideig fontalgatta most, mi-
kép lehetne, ha meghalni nem, de ma-
gát férfiak elől megóvni, és kétség-
kívül örjóngő állapotban R. úr mű-
termébe ment, hogy két egészséges
fogát kihúzsassa. R. úr észrevéven
a körülményeket, megtagadta a mű-
tétet, mire addig szerkálta s ismeret-
len szerrelk maratta fogházat, hogy
a szép egészséges fogak önmaguktól
elrohadván, kihullottak.

Napokban pedig rapsodiája annyira
vitte, hogy a Dunapartar menjén
sonnét beugorva meghaljon. — Azo-
ban mielőtt beugrott volna, észrevé-
tetett, és haza vezetett etc. E szeren-

— Mit szól? kérde a két testvér egy-
szerre.

Csak Deszós halgatott, ki elérdt barátja
szavait.

— Igen, rebegő Gyula, megfogva a nő
kezét, mi alatt terdre ereszkedik eldte,
mert én is, miként Deszós, szeretem önt,
igen, szeretem azon porczót, melyben leg-
először meglettám, midőn legelőször tekint-
tettem ama járatlan szépségű csillagú szem-
ekbe. Oh! hallgasson meg, higgyen zava-
imnak, hogy szeretem legelső s legiztatóbb
hevével szívemnek, s hogy bebizonytam,
kés vagyok önért a halátra.

— Oh! tehát nem esalatoztam, mondá
magában Gizella elpirulva. ő is szeret, mi-
ként én őt, miközben zavartan, hol bátyjára
hol az ifjúra tekintett, ki még mindig előte
érdélt s forrón esköltöte kezét.

Azután mondá karját nyujtva az if-
jútnak:

— De hisz senki sem kívánja haláltát! . . .
keljen föl, kérem és hagyjon kibészéncem ma-
gamat, ha elmondtam a történetek, egy re-
szét közzétek meg fog gyózdóni, hogy ezen találko-
zást közzétek egy sem fogja éltével megíté-
zeti, sőt inkább örömmel fogunk visszame-
lékezni rá.

— Oh! bár egy volna, szolt Gyula
fájdalmasan, de én tudom, hogy Deszós ép
elő forrón szereti önt, mint én, és mivel
kettőnek nem lehet egyiküknek halni kell.

— De az istenért, szolt a nő tárcmel-
lentül, hallgasson előbb ki, kérem, én bizto-
sítom önt, hogy nem lesz szüksége viadalra.

— Hogyan? kérde Gyula.

Csak ugy, szolt Gizella mosolygva,
mivel Deszós barátja nem engemet, hanem
mint mondá, Camillát szereti.

— Igen, szolt Gyula, de hát ki azon
Camilla? szereltünk Gizella és Camilla egy
személy, melyet ön képvisel.

— Oh! uram, és szerint önök mindket-
te családok, mert a Gizella nevet én sze-
meleyestem, a Camilla nevet pedig edés test-
vérem, ki fiatalabb nálammál, és ki egy pár
hete jött haza a nevelőintézetből, ki a múlt-
kort majlison jetele volt, hol Deszós megsze-
rette.

— Tehát azt mondja, szolt Gyula bá-
mulattal, hogy nem ön, hanem kisebb nő-
vérel volt jelen a majlison. Nem, az nem le-
het, önök minket gyönyösen akarnak kiját-
szani.

— Uram, a mit mondtam, be fogom

bizonyítani, különben, ha ott lettem volna ön
csak fölátnak volna.

— Mit hallok! kiátda Deszós, folgogva
a virágos borított zúd pázsirtól, a nő elő
lépve figyelemmel vizsgálván őt, mintha sze-
meből akarná kiolvadni szavai valóságát, te-
bát nem ön Camilla, nem ön az én szerettet
Camillám? . . . Ah! valóban pirulnom kel-
lene, de még sem az nem lehet . . . Ily
haszonlatos, mely ily nevezetűes családotra
vezetett a legnagyobb esodának volna mon-
dható! . . .

— De, kérem, uraim, hallgassanak vé-
gig, hogy kiemelhessem önököt e homályból,
é kéteályból, melyben mostanáig szenvednek.
— Tehát beszéljen, kérjük, folytassa,
kiálták egyszerre.

— A mint mondtam, kezdé a nő, Ca-
milla testvérem volt az, ki pár nappal a ma-
jális előtt jött haza az apácáktól, hol neve-
lésben és finom női munkák tanulása miatt
volt, és kit ön a majlison megszerettet.

(Vége következik.)

csétlen lélekbeget leány áldozata a coelibatusnak.

W. Lipót.

Tisztelt Szerkesztő ur!

Következő sorokat kérek becses lapjába fölvenni.

Hétfőn reggel 9 óra tájban a feyintzében zendülés ütött ki azért, mert a kenyér roszaságán, daczára annak, hogy többszöri kérelmezések és jelentések történtek, nem javítottam semmi, ergo nem is hallgatták meg, hanem a kerelmelzők kérdéskül együtt ad acta a correctioha tették.

A director ur ugyan is azt gondola magában, hogy oppositokkat minisiteri rendelettel fogva tűrni nem szabad. A szabók tehát Blau montagot akartak csinálni és a meisternek a munkálat fölmondván, "Fremdek" akartak lenni, de segített ezen az igazgató elő és, a rögfőn 12 emberrel megjelent Miksa szedrebbli őrmester, ki az igazolt ur: "machen Sie was Sie wollen" -jára mindjárt statutumot rögfőszóván, Feuer kommandirozott. Vala pedig a csak is illő módon á lá b könyörgő feyenceknek annyi eszük, hogy tovább dolgoztak, és igazságos kézűssükkel folgagtak, miután belátták, hogy itt a könygrúttai vesztesség akarja a vítész ur helyre pótolni. Ecce börtönű! Többi jövőben, mely tisztelettel. alázatos szolgálja.

Vác, Julius 30. 1872.

Pörger János, volt főbíró.

Hírek.

A váci polg. kölcsön szolgálya egyelőre f. évi augusztus 15-én tartandó évi költségvetés, melynek tárgyai a következők: Elnöki jelentés az egyület állapotáról, a számvizsgáló bizottság jelentése, továbbá nézetek néd indítványok megvitattás. Tisztségviselők, nevezetesen elnök, alelnök 20 választmányi tag és három tagból álló számvizsgáló bizottság választása.

A netán teendő indítványok az elnökségnél a gyűlés előlább nyolc nappal bejelentendők.

Mely alkalomból van szerencsém a t. részvényeseket tisztelettel meghívni.

Pörgér Károly, az i. elnök.

A győngyösi tűz ügyelmesség tetetne bennünket és partokhatánk a tartózkodás meliből szervezésével, különösen pedig hatóságunknak inté például lehetne a győngyösi eset, hol a megyúty pálinka és spiritus tete a tűzet ojtathalánv, fény fölgyván az égő szesz a város utcájan; tessék beszéljen a város képmén legelsőfőbb hársceport között levő Neumann féle pálinka és spiritus gyárat, von annak más hely is.

Beiter István szorgalmas kocsiárosunk a bécsi világkiféltárisa kocsiárából egy csinos Phaeton küldend, mi azt ajánlanok néki, hogy magyar generája kocsiit küldjön fel és így valószínűleg tiszársnyalanda kollektív.

Dalkóruink, Tariczky Ferenc karagya gyermekek és így a legnagyobb kiserőségű bizonnyó tette folytán, mely szerint a legvalóságosabb időben lekötözni a haraggyágról, és így felinteni az egyület, nem vehet részt a nagyváradi dalártnépen.

Iyen, sajnos dolog az, hogy egy egyelet egy compromittálva lett; mikor leszünk mi már valóban férfiak?

Dalcsentélyt rendez ma a dalkör lövöldenkben, biztosíthatjuk a közönséget, hogy Tariczky Ferencz ur számítása, melyszert magát nélkülözhetetlennek akarta igazolni, nem sikerült; mert a dalkör Ulrich Károly ur vezetésén alatti előbbre haladt, mint az előtt, és így évezetes estére számolhatunk; köszönet érte a szivességből működő karagya úrnak, nem lehetne még Nagyváradra elkészülni????

Ipoly ezúttal collegának figyelmelteljük, hogy utolsó legyenne a váci viszonyokból értesítő levelezője irányában, mult számban olvasnint olvastunk Váczirol, mely nem felel meg a valósnákn, magány levében többsé.

Lögyéletünk mult vasárnapii közgyűlése elhatározta végre valahára, hogy bíráit termé épít, ennek idejé bizonyára ezen megerkezett, hanem ezáltal még azon kifogásunk van a kivétel ellen, hogy nagyon sok Gescháftsmann van az egyelet élén és hogy nagyon félünk az úgynevezett építkezéséi Nachtrag októl.

Egy szappanyos van a fazekas utcáczán, nem messze főjegyző ur és így hatóságii személy lakásának szomszédáságában, ezen szappanyos ur a бүös és legnagyobb mértékben fermentációban lévő főzőleges folyadékot végig bocsítja az utcáczára szabott ipart főjegyző urral, mi is becsúszlik, de nem vagyunk oly látrák mint 6, hogy ne féltsünk a lakosságot a minzás levegő által ivi caniculai hőségben elődezhető epiemiától, nem hiszünk hogy szágázás veszítette volna főjegyzőink mi így tudjuk, hogy jó orra van; körünk intézkedést. Vác és váci Vitézkörül szomorú híreket regisztrálhatunk; folyóévi július hó 11 az alagi pusztán, egy 63 éves bérszolgá felakasztotta magát bú s inségből. Hátra hagyá nejét és két gyermekét.

Egy messzétől napjszám, ki állítólag feleséggel viszályban áll, folyó hó 30-án egy üres mesékemében felkötve és halva találtatott. Maradt után az özvegye és két germeke.

Vác-hartányii bérszolgá folyó hó 25-én egy vác-hartányii csősz által, midőn az első a csősz, feygyereivel együtt szerkesztve találtatott. Az orvosai kúlésszel bevizsgálat alkalmával kitűnt, miszerint a kérdéses férj nem vízbe fullt, hanem akasztás által mult ki, és mint holt test dobták a Dunába.

Egy ismeretlen férfituln a Dunából kifogótart, kinek lába és kéz erősen összekötve találtatott. Az orvosai kúlésszel bevizsgálat alkalmával kitűnt, miszerint a kérdéses férj nem vízbe fullt, hanem akasztás által mult ki, és mint holt test dobták a Dunába.

Supposokra kitűnő figyelem van fordítva, legközelebb a csavargó népkörmék Rétsgát felé kísérteztük alkalmával működikban állott, egytetőre a kísérővel egy utasember megrabolni; elvettek tőle 10 frot és szépen testvéresen egytetőre a kísérővel megitták az úton; hogy a kísérő hatóságii küldött ur nem áll hüvesen, arról mi nem tehetünk.

Rendőrégünk anyira elajásodott, hogy polgármester urat komolyan és határozottan figyelmeltetjük, miszerint sürgősen intézkedjék, hogy éppen a polgárság legnyeresz kevélyen a garatidokból pseudo rendőr urak rendeltetésétől emlíve volt már a lap hátsóján a Rosenberg-féle szágázóvélház; mi azért nem haragszunk, hogy a véház minden botrányával még mindig létezik, hanem hogy a legalvalóbb dolgokat maguk a hadnagyi hivatalos és így a rendőrség tartó emberök föléhozzák emberök, de hogy emberök l) végők végház, az mert nit-ták, így selyűdere képesek embert nem

képeztünk, — ha egy a csapszékben leittasodott ember így megsérülésében még jobban lapidálva magát, folozására a békés megállók éjji nyugalomát, ez baj, de mikor megakad a rendőrség az előre állított egyelettí tesz hasonló, ez már állválság; és mindazt emlízik és félé gombját sem mozdtia még pansz folyósnak és a városi tanács! Ne szágjonok aztán a polgárdátrak?

Tudni valók.

Muzeumi könyvtár reggeli 9-ától d. u. 2-ig.

Akademiái könyvtár reggeli 9-ától d. u. 2-ig.

Egycetnli könyvtár nyitva áll napközben reggel 9-ától 12-ig, ón d. u. 4-7-ig.

Az Esterházi-örökségi képtár terméi a nyilvános szemléletre nyitva vannak minden hétfőn, szöndén, pénteken és vasárnap, ó. 9-1 óráig.

Örökségi képművészeti társulatú tárlata (Akademiái palota 2-ik emelet; he; járat az akademiái utcából) tárlatú nyitva van minden hétfőn és csütörtökön a nyilvános szemléletre; a következők rendben: minden hétfőn és csütörtökön a természet és népi tárgjai tárlat, minden kedden és szerdán a képművészeti társulatok felvitála az egyik vagy a másik Mibely-ér ópen rendezés alatt lévő gyűjtemények elszélni, a főjegyző ur is meg fog nyitni!

Matlak és Győrlelgeben. Belépti óji 20 kr.

A m. tud. akademiái minden hétfőn, a Kistudói-társág minden hó utolsó szerdáján, a természeti társulat minden hó első csütörtökjén, a természetrajzosi társulat minden hó első és harmadik szerdáján tart népszerű előadásokkal egybekötött székgyűlést, mindegy d. u. 5 órakor az akademia palotájában.

Az egycetnli magyar gőzhajózási társulat meuetrendje Pest Váci és Esztergom között f. é. május 23-kától kezdve további intézkedések:

Főfelé.

Table with 2 columns: Destination and Price. Rows include Pestőr Esterházi, Váczirol, Veresegyház, Visszegrád, N. Maros, Dunaórádi, Szabolcs, Erőkesz Esterházi.

Lefélé.

Table with 2 columns: Destination and Price. Rows include Esztergomból, Szabolcs, Dunaórádi, N. Maros, Visszegrád, Veresegyház, Váczirol, Erőkesz Pestre.

A hajók a győngyösi szállítást végtől közvetlen a győngyösi piacra menve a megbeszélés alapján.

A nappali hajó alkalmas kirándulásra is.

Bécsi börze távtrata Jul. 6-án.

Table with 2 columns: Item and Price. Rows include Arany, Ezüst, Nemzeti kölcsön, 1860-ki államkölcsön, 5% metallikus, Bankrészevények, London, Hitelintézi. részv.